

Proceduri de insolvență în Finlanda

Prin insolvență se înțelege incapacitatea, mai mult decât temporară, în care se află debitorul de a-și plăti datoriile la data scadenței. Prin procedura de insolvență se înțelege procedura de executare care reunește toate datoriile debitorului.

În Finlanda, există trei proceduri de insolvență: falimentul, restructurarea pentru întreprinderi și planul de reorganizare a datoriilor pentru persoanele fizice. Falimentul este reglementat de Legea privind falimentul (*Konkurssilaki* 120/2004), care a intrat în vigoare la 1 septembrie 2004. Legea de reglementare a restructurării întreprinderilor (*Laki yrityksen saneerauksesta* 47/1993) și Legea privind planurile de reorganizare a datoriilor pentru persoanele fizice (*Laki yksityishenkilön velkajärjestelystä* 57/1993) au intrat în vigoare la 8 februarie 1993.

Falimentul este o procedură de lichidare destinată să realizeze activele unui debitor și să distribuie fondurile astfel obținute între creditori. Restructurarea întreprinderilor și reorganizarea datoriilor persoanelor fizice sunt măsuri de reorganizare menite să le ofere debitorilor posibilitatea de a-și soluționa problemele financiare.

De asemenea, un debitor poate să convină cu creditorii săi asupra unui plan de stingere a datoriilor și asupra altor compensări în afara unei proceduri oficiale de insolvență. Cu toate acestea, acordurile încheiate voluntar nu sunt reglementate și, prin urmare, acestea nu vor fi discutate în continuare în prezentul document.

Mai jos sunt descrise principalele caracteristici ale procedurii de insolvență menționate anterior.

1 Împotriva cui se poate declanșa o procedură de insolvență?

Faliment

Domeniul de aplicare al falimentului este general, astfel încât atât o persoană fizică, cât și o persoană juridică pot fi declarate în stare de faliment. O persoană juridică poate fi declarată în stare de faliment chiar dacă aceasta a fost radiată din registrul relevant sau dizolvată. O masă succesorală sau masa bunurilor care face obiectul insolvenței poate, de asemenea, să fie declarată în stare de faliment.

Restructurare

Orice întreprindere care desfășoară o activitate comercială, precum și o corporație, un antreprenor privat sau o persoană fizică care desfășoară o activitate independentă poate face obiectul unei proceduri de restructurare.

Cu toate acestea, anumite societăți sunt excluse din procedura de restructurare, cum ar fi instituțiile de credit și companiile de asigurări, care fac obiectul unor reglementări și unui control specifice.

Reorganizarea datoriei

Numai o persoană fizică poate solicita o reorganizare a datoriei. În anumite condiții, poate beneficia, de asemenea, de o reorganizare a datoriei o persoană fizică care administrează o întreprindere privată, care își desfășoară activitatea în cadrul unei societăți în nume colectiv sau care acționează în calitate de partener într-o societate în comandită simplă.

2 Care sunt condițiile de deschidere a unei proceduri de insolvență?

Condiția generală pentru deschiderea uneia dintre procedurile de insolvență constă în insolvența debitorului. Prin insolvență se înțelege incapacitatea, alta decât temporară, în care se află debitorul de a-și plăti datoriile la data scadenței.

O procedură de restructurare poate fi inițiată în cazul în care debitorul este amenințat cu insolvența.

Faliment

Debitorul sau un creditor poate solicita falimentul. Condiția generală pentru declararea falimentului este insolvența debitorului. Legea privind falimentul reglementează argumentația privind ipotezele în care debitorul este considerat a fi în stare de insolvență, cu excepția cazului în care acesta demonstrează contrariul.

Există o prezumție de insolvență dacă:

dacă debitorul declară că este în stare de insolvență și dacă nu există motive speciale pentru a respinge declarația acestuia;

dacă debitorul este în situație de încetare de plăți;

dacă, în termen de șase luni înainte de depunerea unei cereri de declarare a falimentului prin executare silită, se dovedește că debitorul nu va fi în măsură să își achite integral creanțele; sau

dacă debitorul, care, pe parcursul anului care precedă depunerea unei cereri de declarare a falimentului, este sau a fost obligat să țină o contabilitate în activitatea sa comercială, nu a plătit o creanță incontestabilă și scadentă în termen de o săptămână de la primirea unei somații.

În cazul în care un creditor solicită falimentul, creanța acestuia trebuie să se bazeze pe o hotărâre judecătorească sau pe un alt act cu putere executorie, pe o recunoaștere semnată de debitor sau să fie incontestabilă. Creanța nu trebuie să fi ajuns la scadență. Cererea de declarare a falimentului pe baza unei creanțe modeste și atunci când creditorul este titularul unei garanții este limitată.

Procedura de faliment se deschide la data la care instanța declară că debitorul este în stare de faliment. În același timp, instanța numește un administrator al bunurilor. La deschiderea procedurii de faliment, debitorul pierde orice putere de decizie asupra bunurilor din masa bunurilor care face obiectul insolvenței. Administratorul bunurilor trebuie să prevină creditorii cu privire la deschiderea procedurii de faliment. Orice creditor străin, astfel cum este menționat în Regulamentul (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului privind procedurile de insolvență, trebuie să fie informat în conformitate cu dispozițiile regulamentului.

Deschiderea procedurii de faliment este comunicată de asemenea, de exemplu, în registrul privind falimentul și restructurările, în registrul comerțului, în registrul cadastral și ipotecar, în registrul navelor și al construcțiilor navale, în registrul aeronavelor, în registrul ipotecar comercial, în registrul de evidență a vehiculelor și în registrul de acțiuni.

O decizie a instanței districtuale (*käräjäoikeus*) privind o hotărâre de faliment sau o respingere a unei cereri de declarare a falimentului poate fi atacată la o instanță de al doilea grad de jurisdicție.

Restructurare

Debitorul sau un creditor poate solicita deschiderea unei proceduri de restructurare. Procedurile de restructurare inițiate de un creditor nu necesită acordul debitorului. Majoritatea cererilor sunt depuse de către debitor.

Poate fi inițiată o procedură de restructurare în cazul în care debitorul se află în stare de insolvență și dacă nu există niciun obstacol juridic în calea deschiderii procedurii. Obstacolele juridice includ, printre altele, faptul că insolvența nu poate fi soluționată printr-un program de restructurare sau că bunurile debitorului sunt insuficiente pentru a acoperi costurile care decurg din procesul de restructurare. O procedură de restructurare poate fi inițiată în cazul în care debitorul este amenințat cu insolvența. Un creditor nu poate, cu toate acestea, să solicite deschiderea procedurii de restructurare pe această bază decât dacă respectiva creanță reprezintă un interes financiar considerabil. În plus, procedura de restructurare poate fi inițiată dacă debitorul și cel puțin doi creditori formulează o cerere comună sau dacă creditorii declară că sprijină cererea debitorului. Creanțele acumulate de creditori trebuie să se ridice la cel puțin o cincime din datoriile cunoscute ale debitorului.

Consecințele juridice ale deschiderii unei proceduri de restructurare intră automat în vigoare de la data pronunțării deciziei de deschidere a procedurii. După depunerea cererii, instanța poate, la cererea reclamantului sau a debitorului, să dispună interzicerea rambursării datoriilor și a garanției acestora, interzicerea recuperării creanței, interzicerea sechestrului sau orice altă măsură executorie care va produce efecte înainte de deschiderea procedurii.

Practicianul în insolvență trebuie să prevină creditorii cu privire la deschiderea procedurii. Deschiderea procedurii de restructurare trebuie, de asemenea, să fie comunicată anumitor autorități și să fie înscrisă, de exemplu, în registrul de insolvență și restructurări, în registrul comerțului și în registrul cadastral și ipotecar.

O decizie a instanței districtuale privind deschiderea procedurii de restructurare sau respingerea unei cereri de procedură de restructurare poate fi atacată la o instanță de al doilea grad de jurisdicție.

Reorganizarea datoriei

Numai debitorul poate solicita reorganizarea datoriei sale. Deschiderea unei proceduri de reorganizare a datoriei presupune că debitorul este în stare de insolvență și nici chiar moderarea nu îi va permite acestuia să își consolideze capacitatea de plată pentru a-și reduce datoria. Principalul motiv de insolvență trebuie să fie o scădere importantă a capacității debitorului de a plăti, ca urmare a unei schimbări de situație care nu se datorează direct debitorului, cum ar fi o boală. Reorganizarea datoriei poate fi acordată, de asemenea, în cazul în care există un motiv întemeiat pentru a proceda astfel, ținând cont de valoarea totală a datoriei debitorului în raport cu solvabilitatea sa. Atunci când se evaluează capacitatea de plată a debitorului, sunt luate în considerare, printre altele, activele, veniturile și venitul potențial al acestuia.

Nu trebuie să existe niciun obstacol juridic în calea procedurii de reorganizare a datoriei (de exemplu, îndatorare prin încălcarea legii sau în mod evident irațională). Cu toate acestea, reorganizarea datoriei poate fi acordată în pofida unui obstacol general în cazul în care există un motiv serios pentru a face acest lucru. În astfel de cazuri, trebuie să se ia în considerare, în mod deosebit, măsurile luate de debitor pentru a-și plăti datoriile, vechimea creanțelor, situația debitorului, precum și impactul reorganizării datoriei pentru debitor și pentru creditorii săi.

Reorganizarea datoriei nu poate fi acordată dacă debitorul nu are fonduri disponibile din motive considerate temporare sau dacă debitorul, din astfel de motive, nu își poate achita decât o parte nesemnificativă a datoriilor cu fondurile de care dispune.

Consecințele juridice ale deschiderii unei proceduri de reorganizare a datoriei intră în vigoare în mod automat de la data luării deciziei de inițiere a procedurii. După depunerea cererii, instanța poate, la cererea debitorului, să dispună interzicerea temporară a rambursării datoriilor și a garanției acestora, interzicerea recuperării creanței, interzicerea sechestrului sau orice altă măsură executorie care va produce efecte înainte de deschiderea procedurii.

3 Care sunt activele ce fac parte din masa bunurilor care face obiectul insolvenței? Care este regimul activelor dobândite de debitor după deschiderea procedurii de insolvență?

Faliment

Activele debitorului la deschiderea procedurii de faliment și cele pe care acesta le dobândește înainte de închiderea procedurii de faliment fac parte din masa bunurilor care face obiectul insolvenței. Realizarea bunurilor din masa bunurilor care face obiectul insolvenței și activele care pot fi recuperate din lichidare în conformitate cu Legea privind recuperarea lichidării (*Laki takaisinsaannista konkurssipesään* 758/1991) sau în alt temei constituie, de asemenea, active incluse în masa bunurilor care face obiectul insolvenței.

În general, activele inesizabile nu constituie active care fac parte din masa bunurilor care face obiectul insolvenței. În plus, activele dobândite sau veniturile obținute de o persoană fizică după deschiderea procedurii de faliment nu sunt active incluse în masa bunurilor care face obiectul insolvenței.

Restructurare

În cadrul procedurilor de restructurare, se elaborează un program de restructurare pentru debitor. Programul trebuie să conțină, printre altele, un raport privind poziția financiară a debitorului, și anume activele, datoriile și alte angajamente ale debitorului. Programul de restructurare trebuie să fie redactat pe baza valorii totale a activelor debitorului la momentul desfășurării procedurii. O recuperare este posibilă, de asemenea: se poate solicita ca o tranzacție susceptibilă de a fi recuperată într-o masă a bunurilor care face obiectul insolvenței să fie anulată în cadrul unei proceduri de restructurare, din aceleași motive ca în cadrul unei proceduri de faliment.

Deși, în cazuri excepționale, există posibilitatea de modificare a programului de restructurare după ce acesta a fost aprobat, valoarea plăților destinate pentru fiecare creditor nu poate fi mărită printr-o modificare la program. Cu toate acestea, în cazul unui transfer de active către debitor după aprobarea programului de restructurare, creditorii pot avea dreptul de a solicita plăți suplimentare de la debitor. Debitorul poate fi obligat să efectueze plăți suplimentare, specificate în program, dacă situația financiară a debitorului este considerată mai bună decât în momentul în care a fost elaborat programul. O cerere de plăți suplimentare poate fi depusă dacă există motive pentru solicitarea unor astfel de plăți. Cererea poate fi depusă la instanță, în termen de cel mult un an de la înaintarea raportului final în instanță.

Reorganizarea datoriei

În cadrul reorganizării datoriei, un calendar de plată corespunzător capacității de plată a debitorului este aprobat pentru debitor. Atunci când se evaluează capacitatea de plată a debitorului, trebuie să fie luați în considerare factori precum fondurile provenite din lichidarea activelor debitorului, veniturile și veniturile potențiale ale debitorului, cheltuielile de subzistență necesare și obligația de întreținere. Totalitatea veniturilor debitorului care depășesc cheltuielile sale de subzistență necesare și obligația de întreținere sunt utilizate pentru recuperarea datoriei, precum și toate celelalte active ale debitorului care nu intră în necesitățile sale de bază. Activele considerate drept necesități de bază ale debitorului includ locuința aflată în proprietatea debitorului, mobilierul rezonabil din locuință, precum și obiectele personale și instrumentele de lucru ale debitorului, în măsura în care acestea sunt necesare în mod rezonabil. Activele considerate drept necesități de bază ale debitorului pot fi lichidate numai în cazurile prevăzute de lege.

În plus, calendarul de plată poate impune debitorului să facă plăți suplimentare ca urmare a unui venit suplimentar sau a unor active primite de către debitor în perioada de aplicare a calendarului de plată. Debitorului i se impune să achite către creditori o parte din donațiile și din celelalte plăți unice primite în perioada de aplicare a calendarului de plată. În cazul în care venitul debitorului depășește venitul stabilit pentru calendarul de plată, debitorul poate fi obligat să plătească creditorilor o parte din venitul suplimentar.

4 Care sunt competențele debitorului, respectiv ale practicianului în insolvență?

Faliment

Întocmirea declarației de faliment îi revine instanței. Aceasta din urmă desemnează, de asemenea, un administrator al bunurilor. O persoană poate fi numită administrator al bunurilor dacă este de acord cu numirea, are capacitatea, competențele și experiența necesare pentru această poziție și este aptă din toate punctele de vedere. Administratorul bunurilor nu trebuie să aibă nicio legătură cu debitorul sau cu creditorii care ar putea compromite independența sa în raport cu debitorul sau imparțialitatea sa în raport cu creditorii sau capacitatea sa de a-și îndeplini sarcina în mod corespunzător. O persoană juridică nu poate fi numită ca administrator al bunurilor.

Administratorul bunurilor joacă un rol central în procesul de gestionare a aspectelor legate de lichidare. Sarcina sa constă în a reprezenta masa bunurilor care face obiectul insolvenței și a se ocupa de gestionarea curentă a acesteia, a întocmi registrul lichidării și a stabili debitorul, a verifica creanțele și a stabili proiectul de listă a plăților și lista finală a plăților. Administratorul bunurilor este responsabil, de asemenea, de administrarea și vânzarea bunurilor care intră în lichidare, precum și de distribuirea fondurilor.

La deschiderea procedurii de faliment, debitorul pierde orice putere de decizie asupra bunurilor din masa bunurilor care face obiectul insolvenței. Acesta este obligat să coopereze astfel încât procedura de faliment să poată fi încheiată. Debitorul trebuie să furnizeze administratorului bunurilor informațiile care permit elaborarea registrului lichidării și să le confirme. Debitorul dispune de dreptul de a obține informații cu privire la lichidare și de a participa la reuniunile creditorilor, precum și de a-și exprima punctul de vedere cu privire la sumele care trebuie plătite.

Restructurare

După inițierea procedurii de restructurare a unei întreprinderi, instanța numește un practician în insolvență. Acesta trebuie să fie un adult a cărui onestitate este recunoscută, care nu se află în stare de faliment și care îndeplinește condițiile cerute de lege. Acesta trebuie să aibă, de asemenea, capacitatea, competențele și experiența necesare pentru postul respectiv. Practicianul în insolvență nu trebuie să aibă nicio legătură cu debitorul sau cu creditorii care ar putea compromite independența sa față de debitor sau imparțialitatea sa în raport cu creditorii. O persoană juridică nu poate fi numită practician în insolvență. Practicianul în insolvență este responsabil de realizarea obiectivelor procedurii de restructurare și de protejarea intereselor creditorilor. Practicianul în insolvență întocmește un raport cu privire la activul și pasivul debitorului și elaborează o propunere de program de structurare (alte părți, precum debitorul, au, de asemenea, dreptul de a elabora propria propunere de program de restructurare). De asemenea, acesta monitorizează activitățile debitorului. Instanța poate desemna un colegiu al creditorilor în scopul de a reprezenta toți creditorii și de a acționa ca un organism consultativ pentru a sprijini practicianul în insolvență în îndeplinirea sarcinilor sale. Nu se constituie colegiul creditorilor dacă acesta se dovedește a fi inutil ca urmare a numărului mic de creditori sau din orice alt motiv.

Debitorul își păstrează autoritatea asupra activelor și activităților sale, cu excepția cazului în care se prevede altfel în legislație. Cu toate acestea, după inițierea procedurii, debitorul nu poate, de exemplu, fără acordul practicianului în insolvență, să contracteze noi datorii, cu excepția cazului în care datoriile sunt legate de activitățile sale obișnuite, iar cuantumul și condițiile acestora nu sunt neobișnuite. La cererea practicianului în insolvență sau a unui creditor, autoritatea debitorului poate fi limitată, de asemenea, în alte moduri, în special în cazul în care există un risc ca debitorul să acționeze într-un mod care ar aduce atingere intereselor creditorilor. Debitorul este obligat să coopereze cu instanța, practicianul în insolvență și colegiul creditorilor, precum și să le ofere informații.

În general, debitorul poate, în continuare, să își exercite dreptul de acțiune în proceduri juridice suspendate sau viitoare, cu excepția cazului în care practicianul în insolvență nu hotărăște să exercite dreptul de acțiune al debitorului.

Reorganizarea datoriei

Instanța poate numi un practician în insolvență în cadrul reorganizării datoriei, dacă acest lucru este necesar pentru clarificarea situației financiare a debitorului, lichidarea activelor acestuia sau realizarea reorganizării datoriei. Practicianul în insolvență trebuie să fie un adult a cărui onestitate este recunoscută, care este de acord cu numirea, care nu se află în stare de faliment și care îndeplinește condițiile cerute de lege. Acesta trebuie să aibă, de asemenea, capacitatea, competențele și experiența necesare pentru postul respectiv. Practicianul în insolvență nu trebuie să aibă nicio legătură cu debitorul sau cu creditorii care ar putea compromite independența sa față de debitor sau imparțialitatea sa în raport cu creditorii. O persoană juridică nu poate fi numită practician în insolvență.

Dacă este numit, practicianul în insolvență elaborează propunerea de calendar de plată și de a executa toate celelalte sarcini care îi sunt impuse de instanță. În cadrul elaborării propunerii de calendar de plată, practicianul în insolvență trebuie să negocieze cu debitorul și cu creditorii și să le furnizeze informațiile necesare cu privire la reorganizarea datoriei, oferindu-le acestora posibilitatea de a prezenta o declarație cu privire la cererea și la propunerea de calendar de plată. Practicianul în insolvență poate să fie responsabil, de asemenea, de lichidarea activelor debitorului, precum și de transferul fondurilor obținute din lichidare către creditori. În cazul în care nu este numit niciun practician în insolvență, debitorul este singurul responsabil pentru elaborarea propunerii de calendar de plată. Deschiderea unei proceduri de reorganizare a datoriei îi revine instanței. Aceasta este responsabilă, de asemenea, de validarea calendarului de plată.

Debitorul păstrează titlul și dreptul de a deține toate activele sale. Cu toate acestea, toate activele debitorului care nu sunt considerate necesități de bază ale acestuia sunt utilizate pentru a acoperi datoriile. Debitorul trebuie să furnizeze instanței, creditorilor și, dacă este cazul, practicianului în insolvență toate informațiile relevante necesare pentru reorganizarea datoriei. Debitorul are, de asemenea, datoria de a coopera pentru a pune în aplicare reorganizarea adecvată a datoriei.

5 În ce condiții se poate invoca o compensare?

Faliment

Sub rezerva anumitor excepții, creditorul poate să utilizeze o creanță din procedura de faliment în compensarea unei datorii față de debitor la deschiderea procedurii de faliment, chiar dacă datoria față de debitor sau creanța nu este încă exigibilă. Dreptul de compensare nu se aplică creanțelor care nu permit creditorului să beneficieze de o plată rezultată din masa bunurilor care face obiectul insolvenței, nici creanțelor subordonate altor creanțe. Creditorul este obligat să furnizeze informațiile referitoare la creanțele care pot fi utilizate în cadrul unei compensări.

Restructurare

În pofida interdicției de recuperare a creanțelor, creditorul are dreptul de a compensa o datorie față de debitor la deschiderea procedurii, în aceleași condiții precum cele din cadrul procedurii de faliment. Decizia privind compensarea trebuie, de asemenea, să fie notificată practicianului în insolvență.

Dreptul de compensare nu se aplică compensării de către o instituție de credit a fondurilor debitorului depuse la instituția respectivă în momentul în care interdicția de recuperare intră în vigoare sau ulterior, sau a fondurilor care se află în instituția de credit la momentul respectiv pentru a fi transferate în contul debitorului, în cazul în care acest cont poate fi utilizat pentru plăți.

Reorganizarea datoriei

Odată ce procedura de reorganizare a datoriei a fost deschisă, nu poate fi luată nicio măsură la adresa debitorului pentru recuperarea unei datorii care face obiectul unei suspendări a plății sau pentru securizarea plății. O recuperare care face obiectul unei suspendări include plata creanțelor care pot fi recuperate și a datoriilor debitorului față de creditor. Cu toate acestea, suspendarea nu se aplică plății taxelor.

6 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra contractelor în curs la care debitorul este parte?

În general, contractele care nu includ creanțe recuperabile care fac obiectul unei proceduri de insolvență rămân valabile și nemodificate în toate tipurile de proceduri de insolvență.

Faliment

În cazul în care, la inițierea procedurii de faliment, debitorul se află în situație de neexecutare a unui contract la care este parte, cealaltă parte contractantă trebuie să solicite o declarație în care să se indice dacă masa bunurilor care face obiectul insolvenței va onora contractul. În cazul în care se declară că lichidarea în procedura de faliment va onora contractul și se oferă o garanție acceptabilă pentru executarea contractului, acesta din urmă nu poate fi reziliat. Cu toate acestea, cealaltă parte contractantă poate rezilia contractul în cazul în care acesta este de natură personală sau dacă există orice alt motiv special pentru ca cealaltă parte să mențină contractul cu bunurile incluse în masa bunurilor care face obiectul insolvenței.

În cazul în care angajatorul este declarat în stare de faliment, contractul de muncă poate fi reziliat de oricare dintre părți, indiferent de durata acestuia. Perioada de preaviz este de 14 zile, indiferent de clauzele prevăzute în mod normal în contract. Plata datorată pentru perioada falimentului se plătește din masa bunurilor care face obiectul insolvenței.

Din masa bunurilor care face obiectul insolvenței se achită, de asemenea, chiria stabilită printr-un contract de închiriere a spațiilor comerciale pentru orice perioadă în care se utilizează spațiul închiriat, chiar dacă nu a fost asumată răspunderea masei bunurilor care face obiectul insolvenței pentru îndeplinirea obligațiilor care decurg din contractul de închiriere. În cazul în care, într-un termen de cel puțin o lună, stabilit de locator, nu a fost anunțată răspunderea masei bunurilor care face obiectul insolvenței pentru îndeplinirea obligațiilor care decurg din contractul de închiriere după deschiderea procedurii de faliment, locatorul are dreptul de a rezilia contractul de închiriere.

În cazul în care, în conformitate cu un contract de cesiune de bunuri mobile, expiră un termen de rezervă a dreptului de proprietate sau de deposedare la plata prețului de achiziție, proprietarul bunurilor incluse în masa bunurilor care face obiectul insolvenței are dreptul să onoreze contractul, după notificarea vânzătorului și plata prețului de achiziție restant, plus orice dobânzi de întârziere, în conformitate cu condițiile inițiale. Notificarea trebuie să fie transmisă și prețul trebuie să fie plătit într-un termen rezonabil după solicitarea de către vânzător a plății sau a returnării bunurilor.

O tranzacție individuală poate fi anulată pe baza unei recuperări, astfel cum se menționează în Legea privind recuperarea lichidării.

Restructurare

Deschiderea procedurii de restructurare nu are niciun efect asupra angajamentelor existente ale debitorului, cu excepția cazului în care se prevede altfel în legislație.

Un contract de leasing sau de închiriere în care debitorul este locatarul poate fi reziliat de către debitor în scopul finalizării în termen de două luni de la data depunerii notificării de încetare, fără a aduce atingere condițiilor stipulate în contract cu privire la durata contractuală sau la depunerea notificării.

O persoană care s-a angajat să realizeze o prestație contractuală față de debitor, înainte de deschiderea procedurii, însă nu a finalizat-o la momentul inițierii procedurii, poate fi avută în vedere pentru prestația sa, dacă aceasta din urmă poate fi considerată ca făcând parte din activitățile curente ale debitorului.

Dacă problema se referă la un alt tip de contract încheiat înainte de inițierea procedurii și dacă debitorul, la data inițierii procedurii, nu își respectă obligația contractuală de plată, practicianul în insolvență, la cererea celeilalte părți, va decide dacă debitorul va onora contractul. În cazul în care răspunsul este negativ sau nu este furnizat într-un termen rezonabil, partea adversă trebuie să aibă dreptul de a anula contractul.

Un contract în temeiul căruia debitorul efectuează o plată pe baza unei datorii aflate în restructurare sau în legătură cu aceasta este nul, cu excepția cazului în care obligația de a efectua plata se bazează pe programul de restructurare aprobat.

În cazul în care un angajator face obiectul unei proceduri de restructurare, acesta are dreptul, în anumite condiții, să rezilieze un contract de muncă de orice durată, prezentând un preaviz de două luni.

O tranzacție susceptibilă de a fi anulată dacă a fost depusă o cerere de declarare a falimentului în locul unei cereri de restructurare poate fi anulată la cererea creditorului în cadrul procedurii de restructurare, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Legea privind recuperarea lichidării.

Reorganizarea datoriei

Debitorul are dreptul de a rezilia un contract de închiriere sau alt contract în care debitorul este locatarul sau un contract de consum ori contract de închiriere cu posibilitate de cumpărare, cu o notificare de două luni.

Debitorul trebuie să renunțe la activele care au fost obținute pe baza unei scheme de plată parțială sau a unei scheme de plată unică, care nu se încadrează în necesitățile sale de bază.

Un contract în temeiul căruia debitorul are obligația să facă o plată pe baza unei datorii aflate în restructurare sau în legătură cu aceasta este nul, cu excepția cazului în care obligația de a efectua plata se bazează pe programul de restructurare aprobat sau este prevăzută de lege.

O persoană care s-a angajat să realizeze o prestație contractuală față de debitor, înainte de deschiderea procedurii, însă nu a finalizat-o la momentul inițierii procedurii, poate fi avută în vedere pentru prestația sa, dacă aceasta din urmă poate fi considerată ca făcând parte din activitățile curente ale debitorului.

O tranzacție susceptibilă de a fi anulată dacă a fost depusă o cerere de declarare a falimentului în locul unei cereri de reorganizare a datoriei poate fi anulată la cererea creditorului în cadrul procedurii de reorganizare a datoriei, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Legea privind recuperarea lichidării.

7 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra acțiunilor intentate de creditori individuali (cu excepția proceselor aflate pe rol)?

Faliment

După deschiderea procedurii de faliment, nu poate fi intentată nicio acțiune împotriva bunurilor incluse în masa bunurilor care face obiectul insolvenței pentru a obține un motiv de executare în ceea ce privește o creanță din procedura de faliment și nu poate fi aplicată nicio măsură executorie în ceea ce privește bunurile incluse în masa bunurilor care face obiectul insolvenței pentru a recupera o creanță din procedura de faliment. Cu toate acestea, un creditor garantat poate iniția o acțiune de recuperare a creanței pe baza respectivei garanții.

Restructurare

În general, după deschiderea unei proceduri de restructurare, debitorul face obiectul unei interdicții de rambursare, iar creditorii fac obiectul unei interdicții de recuperare a creanței. Nu se ia nicio măsură la adresa debitorului pentru recuperarea unei datorii în procedura de restructurare sau pentru asigurarea plății acesteia. În anumite cazuri, un creditor garantat poate solicita instanței să îi acorde permisiunea de a utiliza garanția pentru a obține o plată. Acest lucru poate fi posibil, de exemplu, dacă este evident că, în temeiul dispozițiilor procedurii de restructurare, nu este necesar ca bunurile care servesc drept garanție să rămână în posesia debitorului.

În general, după inițierea procedurii, nu poate fi luată nicio măsură de precauție bazată pe decizii oficiale împotriva debitorului.

Reorganizarea datoriei

La fel ca în cadrul procedurilor de restructurare, în procedurile de reorganizare a datoriei, creditorul beneficiază de o suspendare în ceea ce privește recuperarea creanței. În cazul în care o datorie este inclusă în domeniul de aplicare a unei suspendări a plății, nu se poate lua nicio măsură împotriva debitorului în vederea recuperării unei creanțe sau pentru asigurarea plății acesteia. În plus, penalitățile pentru întârzierea plății nu se aplică în cazul debitorului. Cu toate acestea, în anumite cazuri, un creditor garantat poate solicita instanței să îi acorde permisiunea de a utiliza garanția pentru a obține o plată. Acest lucru poate fi posibil, de exemplu, dacă activele care reprezintă garanția nu sunt considerate ca necesități de bază ale debitorului sau dacă debitorul nu are nevoie de activele respective pentru a-și continua activitatea.

Creditorul poate introduce o acțiune sau poate iniția alte proceduri pentru a-și menține dreptul de coerciție sau pentru a obține un temei de execuție. În general, fără a aduce atingere dispozițiilor privind interdicțiile legate de deschiderea unei proceduri de reorganizare a datoriei, creditorul poate, de asemenea, să solicite o ordonanță privind măsuri de precauție și aplicarea unei astfel de ordonanțe.

8 Ce efecte are o procedură de insolvență asupra continuării proceselor în curs de soluționare în momentul deschiderii procedurii de insolvență?

Faliment

Încă de la inițierea procedurii de faliment, debitorul pierde orice putere de decizie privind bunurile care fac parte din masa bunurilor care face obiectul insolvenței, în favoarea administratorului bunurilor. În consecință, masa bunurilor care face obiectul insolvenței are dreptul de a prelua rolul de parte în chestiunile care privesc bunurile care intră în masa bunurilor care face obiectul insolvenței: aceasta are posibilitatea de a relua procedura judiciară suspendată între debitor și părți terțe în ceea ce privește bunurile care intră în masa bunurilor care face obiectul insolvenței. În cazul în care lichidarea nu utilizează această oportunitate, debitorul poate relua procedura.

Masa bunurilor care face obiectul insolvenței are posibilitatea de a relua procedura judiciară în ceea ce privește o creanță din procedura de faliment suspendată împotriva debitorului. Dacă lichidarea refuză să răspundă la acțiune și dacă debitorul nu dorește să reia procedura, reclamantul poate solicita soluționarea cauzei.

Restructurare

Debitorul poate să își exercite în continuare dreptul de acțiune în proceduri juridice suspendate sau alte proceduri juridice corespunzătoare la care este parte, cu excepția cazului în care practicianul în insolvență a hotărât să exercite dreptul de acțiune al debitorului. Aceeași dispoziție se aplică procedurilor juridice sau altor proceduri suspendate după deschiderea procedurii de restructurare.

Practicianul în insolvență este autorizat să depună o cerere și să inițieze proceduri judiciare sau orice alte proceduri corespunzătoare în numele debitorului, precum și să exercite dreptul de acțiune al debitorului în procedurile menționate. În plus, practicianul în insolvență poate accepta o notificare în numele debitorului.

Reorganizarea datoriei

Deschiderea unei proceduri de reorganizare a datoriei nu are efecte asupra procedurilor judiciare în curs, nici asupra dreptului de acțiune al debitorului în procedurile respective.

9 Care sunt principalele caracteristici ale participării creditorilor la procedura de insolvență?

Faliment

Creditorul poate depune o declarație de faliment.

Creditorii exercită o autoritate supremă în procedurile de faliment. Autoritatea asupra bunurilor care intră în masa bunurilor care face obiectul insolvenței poate fi exercitată de către creditori, în măsura în care această decizie nu intră sub incidența legislației sau a administratorului bunurilor. În plus, creditorii pot să își păstreze autoritatea în materie de administrare curentă a lichidării sau să delege această autoritate administratorului bunurilor. Autoritatea creditorilor asupra falimentului începe încă de la deschiderea procedurii de faliment și ia sfârșit la încheierea acesteia.

Dreptul de a exercita autoritatea creditorilor le aparține creditorilor care dețin o creanță în procedura de faliment împotriva debitorului și căruia i-au prezentat creanța. După data prezentării, dreptul le aparține doar creditorilor care au prezentat creanța sau a căror creanță poate fi luată în considerare în alt mod în lista plăților, precum și creditorilor care dețin o garanție și care au prezentat un raport al creanței lor.

Organismul decizional principal este adunarea creditorilor, dar se pot aplica, de asemenea, alte proceduri decizionale. Creditorii pot, de asemenea, să instituie un colegiu al creditorilor care să acționeze ca organism de legătură și de negociere între administratorul bunurilor și creditori. Puterea votului creditorilor se determină pe baza creanțelor curente ale acestora în procedura de faliment. Decizia adunării creditorilor este constituită din opinia susținută de către creditorii a căror putere de vot totală este mai mare decât cea a unei jumătăți din totalitatea creditorilor care participă la vot. În cadrul celorlalte proceduri decizionale, voturile sunt contabilizate pe baza puterii de vot a creditorilor care își exprimă o opinie.

Restructurare

Un creditor poate depune o cerere de restructurare.

Un colegiu al creditorilor poate fi desemnat ca reprezentant comun al creditorilor. Colegiul respectiv reprezintă toate grupurile de creditori, iar responsabilitățile sale sunt de a sprijini practicianul în insolvență în îndeplinirea sarcinilor sale și de a monitoriza activitățile practicianului în insolvență menționat în numele creditorilor. Colegiul adoptă deciziile prin majoritate simplă.

În cursul elaborării propunerii de program de restructurare, practicianul în insolvență trebuie să negocieze cu colegiul creditorilor și, dacă este necesar, cu creditorii în nume propriu. În plus, creditorii sau grupurile de creditori ale căror creanțe depășesc limita stabilită prin legislație sunt autorizați să prezinte o propunere de program de restructurare. După ce propunerea a fost elaborată, aceasta este trimisă creditorilor spre aprobare. În cazul în care nu există niciun obstacol în calea aprobării programului, acesta poate fi aprobat prin acordul tuturor creditorilor, acordul majorității din fiecare grup de creditori sau, în unele cazuri, chiar și fără acordul majorității din toate grupurile de creditori.

Reorganizarea datoriei

Un creditor nu poate să solicite reorganizarea datoriei unei persoane private. Cu toate acestea, ca regulă generală, înainte de a solicita o reorganizare a datoriei, debitorul trebuie să determine dacă există posibilitatea de a negocia o înțelegere cu creditorii. În conformitate cu practicile de credit și de recuperare a unor creanțe stabilite, creditorul trebuie să coopereze în vederea ajungerii la o înțelegere.

Creditorilor trebuie să li se ofere posibilitatea de a prezenta o declarație cu privire la cererea de reorganizare a datoriei și propunerea de calendar de plată. La cerere, creditorii trebuie să furnizeze în scris informații detaliate cu privire la creanțele lor. Un calendar de plată aprobat poate fi modificat la cererea creditorului sau poate fi anulat, în anumite condiții.

10 În ce mod poate practicianul în insolvență să utilizeze sau să dispună de activele care fac parte din patrimoniul?

Faliment

Bunurile incluse în masa bunurilor care face obiectul insolvenței trebuie să fie gestionate cu grijă și atenția necesare și în conformitate cu practica administrativă adecvată.

Una dintre responsabilitățile administratorului bunurilor este de realiza vânzarea bunurilor care intră în lichidare în procedura de faliment. Masa bunurilor care face obiectul insolvenței trebuie să lichideze bunurile pe care le conține în cel mai avantajos mod de lichidare, astfel încât veniturile obținute din vânzare să fie cât mai ridicate posibil. O garanție care aparține lichidării în procedura de faliment nu poate fi vândută decât dacă creditorul care deține respectiva garanție este de acord cu acest lucru sau dacă instanța acordă o autorizație în acest scop.

Bunurile care intră în masa bunurilor care face obiectul insolvenței nu pot fi transferate administratorului bunurilor, asistenților acestuia sau oricărei persoane asociate administratorului bunurilor sau unuia dintre asistenții acestuia.

Restructurarea și organizarea datoriei

Drepturile practicianului în insolvență sunt limitate la dreptul de acces la informațiile necesare pentru îndeplinirea obligațiilor sale. Debitorul păstrează titlul și dreptul de deținere a activelor sale, iar practicianul în insolvență nu este autorizat, în niciun caz, să utilizeze sau să transfere activele debitorului.

Cu toate acestea, debitorul are nevoie de aprobarea administratorului pentru o serie de operațiuni de transfer de active.

Reorganizarea datoriei

În contextul unei proceduri de reorganizare a datoriei, practicianul în insolvență poate să primească ordinul de a lichida bunurile și de a executa măsurile și aranjamentele asociate, precum și de a transfera fondurile rezultate către destinatarii acestora.

11 Ce creanțe se înregistrează la masa bunurilor care face obiectul insolvenței debitorului și care este regimul creanțelor apărute după deschiderea procedurii de insolvență?

Faliment

O creanță din procedura de faliment este o datorie a debitorului, având la bază un temei juridic, care este contractată înainte de deschiderea procedurii de faliment. În plus, creanțele garantate printr-o garanție și creanțele a căror bază sau valoare este condiționată, contestată sau nu este suficient de clară sunt considerate toate creanțe din procedura de faliment. În cazul unei relații continue privind datoria, partea din datorie care datează din perioada dinainte de începerea procedurii de faliment este considerată ca fiind o creanță din procedura de faliment.

În Finlanda, proprietarii bunurilor incluse în masa bunurilor care face obiectul insolvenței au dreptul să încheie în mod independent contracte și, prin urmare, au drepturi și obligații proprii. Creanțele contractate după deschiderea procedurii de faliment sunt considerate cheltuieli administrative, și anume datorii ale bunurilor incluse în masa bunurilor care face obiectul insolvenței plătite integral prin valorificarea bunurilor care intră în lichidare. Proprietarul bunurilor incluse în masa bunurilor care face obiectul insolvenței este răspunzător pentru datoriile care decurg din procedura de faliment sau în baza unui contract sau angajament încheiat de proprietarul bunurilor, precum și pentru datoriile pentru care proprietarul bunurilor răspunde în condițiile legii. De obicei, astfel de datorii includ comisionul pentru administratorul bunurilor, salariile angajaților și costurile de închiriere rezultate din contractele de închiriere a spațiilor comerciale.

Restructurare

Datorie aflată în restructurare înseamnă toate datoriile debitorului contractate înainte de depunerea cererii, inclusiv datoriile garantate și datoriile a căror bază sau sumă este condiționată ori face obiectul unui litigiu sau care sunt neclare în alt mod. Aceste datorii sunt rambursate astfel cum se specifică în schema de plată a unui program de restructurare aprobat.

Datoriile contractate după depunerea cererii sunt rambursate la scadența acestora. Același lucru este valabil, de asemenea, pentru costurile, taxele și alte cheltuieli de exploatare bazate pe o relație contractuală continuă sau pe un contract permanent privind utilizarea sau posesia, atât timp cât acestea se aplică perioadei care urmează depunerii cererii.

Reorganizarea datoriei

Reorganizarea datoriei acoperă toate datoriile debitorului care au existat înainte de începerea procedurii de reorganizare. Aceasta include garanțiile de angajament și datoriile condiționate, contestate sau ale căror sume sau baze nu sunt definite, precum și dobânzile aferente acestor datorii acumulate între deschiderea procedurii de reorganizare a datoriei și validarea calendarului de plată, și costurile de colectare și de executare suportate în cazul unor astfel de datorii, dacă s-a dispus ca plata acestora să fie făcută de către debitor.

Datoriile care nu sunt acoperite de reorganizarea datoriei sunt rambursate la scadența acestora.

12 Care sunt normele care reglementează înregistrarea, verificarea și admiterea creanțelor?

Faliment

Pentru a avea dreptul la o plată, un creditor trebuie să întocmească în scris o cerere privind declararea falimentului (scrisoare de declarație) și o trimite administratorului bunurilor cel târziu la data declarației. Scrisoarea de declarație trebuie să indice, de exemplu, valoarea capitalului creanței, dobânzile acumulate, precum și baza creanței și a dobânzilor. Cererea întocmită poate, de asemenea, să fie revizuită sau completată după data declarației. De asemenea, o cerere poate fi întocmită retroactiv în cazul în care creditorul plătește la masa bunurilor care face obiectul insolvenței costuri suplimentare, cu excepția cazului în care există o justificare valabilă pentru neîntocmirea cererii la data declarației. Administratorul bunurilor poate să țină seama de o creanță din procedura de faliment în lista propusă de cheltuieli fără declarație, dacă nu există niciun litigiu în ceea ce privește baza și valoarea creanței.

Administratorul bunurilor trebuie să verifice legitimitatea creanțelor depuse și ordinea de prioritate posibilă a acestora. Creanțele care dau dreptul la plăți trebuie indicate în lista propusă a plăților. Administratorul bunurilor, un creditor sau debitorul poate contesta o creanță care apare în lista propusă a plăților, prezentând detaliile și motivele acesteia. În cazul în care cererea unui creditor a fost contestată, administratorul bunurilor trebuie să îi rezerve creditorului posibilitatea de a fi audiat cu privire la litigiu și de a prezenta elemente de probă în susținerea cererii sale. O cerere care nu a fost contestată la timp trebuie considerată acceptată.

Ulterior, administratorul bunurilor trebuie să întocmească o listă a cheltuielilor, ținând seama de litigii și declarații, și prezintă lista instanței pentru certificare. Instanța soluționează litigiile și alte diferende fie imediat, fie într-o procedură civilă și, în final, certifică lista cheltuielilor.

Restructurare

Debitorul trebuie să anexeze o declarație privind creditorii, datoriile și garanțiile acestora la cererea sa de deschidere a procedurii de restructurare. În cazul în care instanța emite un ordin de deschidere a procedurii de restructurare, aceasta stabilește un termen-limită până la care creditorii trebuie să își înregistreze creanțele, în scris, la practicianul în insolvență, în cazul în care respectivele cereri diferă de cele transmise de către debitor.

Odată ce propunerea de program de restructurare este depusă la instanță, aceasta trebuie să ofere părților în cauză posibilitatea de a trimite practicianului în insolvență, în scris, obiecțiile lor cu privire la creanțele vizate în propunere, precum și posibilitatea de a prezenta o declarație scrisă referitoare la propunere, într-o perioadă determinată, sau de a invita părțile să fie audiate în instanță. Atât practicianul în insolvență, cât și debitorul pot să formuleze obiecții în numele debitorului. Obiecțiile sunt examinate și cauza este soluționată în cadrul analizării propunerii, dacă este posibil, sau în cadrul unei proceduri judiciare separate. Odată ce instanța s-a pronunțat cu privire la restructurarea unei datorii neclare, persoanei care a pregătit propunerea i se poate propune să modifice, să revizuiască sau să completeze propunerea. Ulterior, creditorii votează propunerea de program de restructurare.

În general, orice datorie contractată în cursul procedurii de restructurare și care nu a fost declarată de către debitor sau de către creditor și care nu a ajuns prin niciun alt mijloc în atenția practicianului în insolvență înainte de aprobarea programului de restructurare se stinge în momentul aprobării programului de restructurare.

Reorganizarea datoriei

În momentul depunerii cererii de reorganizare a datoriei, debitorul trebuie să furnizeze un raport referitor la creditorii și datoriile sale. Atunci când emite ordinul de deschidere a procedurii de reorganizare a datoriei, instanța trebuie să trimită creditorilor copii ale deciziei sale, ale cererii și ale propunerii de calendar de plată ale debitorului. Instanța trebuie să stabilească, de asemenea, un termen pentru transmiterea notificărilor scrise ale creditorilor cu privire la cuantumul datoriilor evolutive, dacă acesta este diferit de cel declarat de către debitor, precum și un termen pentru depunerea declarațiilor scrise ale creditorilor cu privire la cererea și la propunerea de calendar de plată ale debitorului și a eventualelor obiecții cu privire la datoriile incluse în propunere. Instanța va examina obiecțiile în legătură cu procedura de reorganizare a datoriei și le va soluționa în limitele calendarului de plată, dacă este posibil fără a provoca întârzieri substanțiale în reorganizarea datoriei. În caz contrar, instanța soluționează chestiunea în cadrul unei acțiuni distincte sau al altor proceduri. Ulterior, calendarul de plată poate fi validat, în măsura în care o reorganizare a datoriei este acordată debitorului.

Calendarul de plată poate fi modificat la cererea debitorului sau a unui creditor dacă, după validarea calendarului de plată, este evident că există o datorie evolutivă despre care nu s-a știut la momentul confirmării calendarului de plată.

În cazul în care o datorie evolutivă survine după sfârșitul calendarului de plată și ar fi fost posibil ca, din cauza datoriei, să se modifice calendarul de plată, debitorul trebuie să ramburseze datoria cu suma care ar fi fost alocată creditorului în cazul în care datoria respectivă ar fi fost inclusă în calendarul de plată.

13 Care sunt normele care reglementează distribuția veniturilor încasate în urma valorificării activelor? Care este ordinea de preferință a creanțelor și drepturilor creditorilor în funcție de rangul acestora?

În general, în toate tipurile de proceduri de insolvență, creanțele sunt considerate egale. Cu alte cuvinte, fiecare creditor are același drept de a primi o plată din fondurile vărsate, proporțional cu creanța sa. Excepțiile de la această regulă se referă la dispozițiile în materie de rang și de prioritate inferioară a creanțelor.

Faliment

Plățile în favoarea creditorilor în cadrul unei proceduri de faliment se efectuează în conformitate cu lista de plăți certificată. Dispozițiile privind prioritizarea cererilor de deschidere a unei proceduri de faliment în cazurile în care activele debitorului nu sunt suficiente pentru a acoperi toate creanțele sunt prevăzute în Legea privind ordinea de prioritate a creanțelor (*Laki velkojien maksunsaantijärjestyksestä 1578/1992*).

Creanțele garantate printr-o garanție sau un drept de sechestrul sunt creanțe cu prioritate, la fel ca și creanțele contractate în legătură cu restructurarea unei întreprinderi, pensia de întreținere pentru copil și creditele ipotecare pentru întreprinderi. Creanțele subordonate altor creanțe și clasificarea lor reciprocă sunt stabilite prin dispoziții distincte. Astfel de creanțe includ dobânzile și penalitățile pentru întârzierea la plată referitoare la o creanță subordonată acumulate după deschiderea procedurii de faliment, precum și taxe bazate pe dreptul public, altele decât amenzile și penalitățile.

Restructurare

Creditorii care, în afara procedurii de restructurare, ar avea același drept de plată a creanței lor, au un statut egal în ceea ce privește organizarea datoriei în cadrul programului de structurare. Cu toate acestea, se poate stabili în programul de restructurare că acei creditori care au creanțe minore vor primi valoarea integrală a creanțelor lor.

Numai măsuri limitate de organizare a datoriei pot fi aplicate gajului, în măsura în care capitalul unei astfel de datorii nu poate fi redus. Organizarea datoriei nu afectează existența sau conținutul dreptului de garanție al unui creditor.

În cadrul organizării datoriei, dobânzile și alte costuri de credit suportate în cursul procedurii de restructurare pentru datoriile aflate în restructurare, altele decât gajul, sunt considerate datorii de prioritate inferioară.

Reorganizarea datoriei

Fondurile disponibile ale debitorului și fondurile rezultate din lichidarea bunurilor sale trebuie împărțite între datoriile obișnuite, proporțional cu valoarea acestora. Toate măsurile de reorganizare a datoriei pot să se aplice datorii obișnuite, dar obligația de a plăti în ceea ce privește gajul nu poate fi ridicată. Organizarea datoriei nu afectează existența sau conținutul dreptului de garanție al unui creditor.

Trebuie să se utilizeze mecanismul cel mai puțin nociv pentru creditor, dar care este suficient, cu toate acestea, pentru a remedia situația financiară a debitorului. Ultimele pasive care urmează să fie alocate ca plată provenită din fondurile disponibile și din fondurile din lichidarea debitorului sunt creanțele care ar fi subordonate dacă debitorul ar fi declarat în stare de faliment și dobânzile acumulate între începutul reorganizării datoriei și confirmarea calendarului de plată.

14 Care sunt condițiile și efectele închiderii procedurii de insolvență (în special prin concordat)?

Faliment

Administratorul bunurilor întocmește lista de plăți descrisă în secțiunea 12. În general, procedura de faliment în instanță se încheie cu certificarea listei de plăți.

Procedura generală de faliment se încheie în momentul în care creditorii au aprobat închiderea finală a conturilor. Administratorul bunurilor întocmește o închidere finală a conturilor în urma înregistrării masei bunurilor care face obiectul insolvenței și a lichidării activelor incluse în lichidare în procedura de faliment. Închiderea finală a conturilor poate fi realizată chiar dacă o parte din lichidarea falimentului nu este luată în considerare, întrucât garanția sau alte active de mică valoare nu au fost vândute sau ca urmare a faptului că o creanță în procedura de faliment sau o foarte mică parte a creanțelor nu este clară. O reconciliere pentru a încheia procedura de faliment poate fi realizată în cadrul unei proceduri de faliment dacă aceasta este încurajată de către debitor și de majoritatea creditorilor. Odată cu certificarea unei reconcilieri, numirea administratorului bunurilor și autoritatea creditorilor în procedura de faliment se încheie.

Instanța se poate pronunța cu privire la suspendarea falimentului în cazul în care fondurile din masa bunurilor care face obiectul insolvenței sunt insuficiente pentru a acoperi costurile procedurii de faliment sau în cazul în care continuarea procedurii de faliment nu ar fi adecvată pentru orice alt motiv. Cu toate acestea, nu poate fi pronunțată nicio hotărâre a instanței cu privire la suspendarea falimentului în cazul în care falimentul respectiv continuă sub administrare publică. Motivele pentru care falimentul continuă sub administrare publică pot include, de exemplu, necesitatea de a monitoriza debitorul. Administrarea publică se încheie prin închiderea finală a conturilor.

Se poate solicita anularea falimentului pentru un motiv întemeiat în termen de opt zile de la data pronunțării hotărârii de faliment. Consecințele juridice ale falimentului vor înceta.

Răspunderea pentru datorii continuă, de asemenea, după faliment. Debitorul nu este exonerat de răspunderea pentru creanțele din procedura de faliment care nu sunt rambursate integral în cadrul procedurii de faliment.

Restructurare

Procedura de restructurare judiciară se încheie cu aprobarea programului de restructurare. Aprobarea programului îi conferă debitorului libertate de acțiune și face să înceteze orice efect juridic legat de inițierea procedurii, cum ar fi interdicția de plată și de recuperare a creanțelor. După aprobarea programului de restructurare, condițiile în ceea ce privește datoriile aflate în restructurare sunt reglementate de programul de restructurare și, în general, orice datorie necunoscută aflată în restructurare se va stinge.

Instanța poate, la cererea autorității de supraveghere sau a unui creditor, să dispună încheierea programului de restructurare în cazul în care debitorul a încălcat condițiile programului, iar încălcarea respectivă nu este doar nesemnificativă. Programul de restructurare se va încheia, de asemenea, în cazul în care debitorul intră în faliment înainte de încheierea programului. De asemenea, instanța poate dispune ca o reorganizare a datoriei în programul de restructurare care aparține unui anumit creditor să se încheie, de exemplu, dacă debitorul și-a neglijat în mod semnificativ obligațiile față de creditor în cadrul programului. După încheierea programului, creditorul va avea aceleași drepturi ca înainte de aprobarea programului de restructurare.

La încheierea programului de restructurare, autoritatea de supraveghere sau, în cazul în care nu există o autoritate de supraveghere, debitorul trebuie să prezinte un raport final privind punerea în aplicare a programului.

Reorganizarea datoriei

Procedura judiciară de reorganizare a datorii se încheie de îndată ce instanța confirmă calendarul de plată. După confirmarea calendarului de plată, condițiile în ceea ce privește datoriile evolutive sunt reglementate de respectivul calendar de plată. Obligațiile de plată stabilite în calendarul de plată sunt

obligatorii pentru debitor până în momentul în care toate obligațiile specificate sunt îndeplinite. Independent de încheierea calendarului de plată, responsabilitățile debitorului stabilite în respectivul calendar rămân în vigoare atât timp cât acestea nu au fost îndeplinite. Debitorul nu este scutit de rambursarea creanțelor restante atât timp cât toate obligațiile prevăzute în calendarul de plată nu au fost îndeplinite.

Calendarul de plată se va încheia dacă debitorul intră în faliment înainte de încheierea calendarului. La cererea debitorului sau a unui creditor, instanța poate să dispună încheierea calendarului de plată în cazul în care debitorul și-a neglijat obligațiile care îi revin, astfel cum sunt prevăzute de lege. După încheierea calendarului, creditorul va avea aceleași drepturi ca înainte de reorganizarea datoriei.

15 Care sunt drepturile creditorilor după închiderea procedurii de insolvență?

Faliment

Finalizarea procedurii de faliment nu exonerează debitorul de răspunderea pentru creanțe. Cu alte cuvinte, debitorul rămâne responsabil pentru creanțele din procedura de faliment care nu sunt rambursate integral în cadrul procedurii de faliment.

Restructurare

Creditorii au dreptul de a primi o plată pentru creanțele stabilite în programul de restructurare, iar restructurarea nu ia sfârșit atât timp cât obligațiile din program nu sunt îndeplinite. După încheierea programului, creditorii nu mai au dreptul de a beneficia de plăți.

Un program de restructurare poate fi, de asemenea, anulat conform dispozițiilor prevăzute în secțiunea 14. Aceasta înseamnă că încetează să mai producă efecte și creditorii au același drept la plată pentru datoriile aflate în restructurare pe care l-ar fi avut dacă programul de restructurare nu ar fi fost aprobat. Anularea programului nu afectează valabilitatea tranzacțiilor încheiate deja în baza acestuia.

Reorganizarea datoriei

Condițiile în ceea ce privește datoriile evolutive sunt reglementate de calendarul de plată. Trebuie stabilită o durată pentru calendarul de plată. Debitorul este eliberat integral de orice datorii restante care nu sunt incluse în programul de plată.

Independent de încheierea calendarului de plată, responsabilitățile debitorului stabilite în respectivul calendar rămân în vigoare atât timp cât acestea nu au fost îndeplinite. După încheierea calendarului de plată, creditorii nu mai au dreptul de a beneficia de plăți.

16 Cine suportă costurile și cheltuielile legate de procedura de insolvență?

Faliment

Costurile procedurii de faliment sunt compuse din taxele judiciare aferente procedurii, din onorariile administratorului bunurilor și din orice alte costuri care decurg din monitorizarea și din administrarea lichidării în procedura de faliment.

Costurile procedurii de faliment sunt acoperite din fondurile obținute din masa bunurilor care face obiectul insolvenței. În cazul în care fondurile din masa bunurilor care face obiectul insolvenței sunt insuficiente pentru a acoperi costurile, un creditor poate să își asume responsabilitatea pentru costuri pentru a evita suspendarea falimentului.

Instanța poate, de asemenea, să decidă ca falimentul să continue sub administrare publică, dacă acest lucru este justificat, de exemplu, de resursele insuficiente rezultate din masa bunurilor care face obiectul insolvenței. În acest caz, numirea administratorului bunurilor și autoritatea creditorilor în procedura de faliment încetează. Costurile procedurii de faliment care decurg din administrarea publică sunt finanțate din fonduri publice, atât timp cât fondurile rezultate din masa bunurilor care face obiectul insolvenței sunt insuficiente pentru a acoperi costurile respective.

Restructurare

Costurile procedurii, cum ar fi remunerația practicianului în insolvență, sunt plătite prin valorificarea activelor debitorului. O altă parte poate să își asume responsabilitatea costurilor atunci când, printre obstacolele în calea deschiderii procedurii de restructurare se regăsește, de exemplu, faptul că bunurile debitorului sunt insuficiente pentru a acoperi costurile procedurii. Cu toate acestea, rareori se întâmplă ca o parte terță să își asume responsabilitatea costurilor.

Plățile pentru colegiul creditorilor le revin creditorilor, cu excepția cazului în care se specifică altfel în programul de restructurare.

O persoană care dorește să își exercite dreptul de a prezenta o propunere pentru un program de restructurare trebuie să elaboreze propunerea suportând costurile și cheltuielile aferente.

Reorganizarea datoriei

Costurile procedurii cuprind onorarii rezonabile pentru serviciile oferite de practicianul în insolvență și compensații pentru cheltuielile efectuate de acesta. În general, debitorul trebuie să acopere onorariile și cheltuielile practicianului în insolvență, până la o sumă care nu depășește fondurile disponibile ale debitorului în cursul celor patru luni după confirmarea calendarului de plată sau a calendarului de plată modificat. Partea din onorarii și cheltuieli care nu este acoperită de către debitor este finanțată din fonduri publice. În cazul în care cererea de reorganizare a datoriei este respinsă, toate onorariile și cheltuielile sunt plătite din fonduri publice.

17 Care sunt normele privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice prejudiciabile masei credale?

Dispozițiile privind recuperarea se aplică tuturor tipurilor de proceduri de insolvență.

Activele transferate înainte de deschiderea unei proceduri de insolvență și care îndeplinesc condițiile stabilite prin lege pot fi anulate prin introducerea unei acțiuni de recuperare, a unei acțiuni privind o valoare mobilă sau a unei acțiuni în anulare. În toate tipurile de proceduri de insolvență, dispozițiile din Legea privind recuperarea lichidării se aplică pentru recuperare. Recuperarea trebuie să fie justificată.

Condițiile pentru existența unei justificări a recuperării și, prin urmare, pentru anularea tranzacției sunt enunțate mai jos:

tranzacția a fost utilizată pentru a favoriza în mod inechitabil un creditor în detrimentul celorlalți creditori, pentru a transfera active care nu sunt la îndemâna creditorilor sau pentru a crește valoarea totală a datoriei în detrimentul creditorilor;

debitorul era în stare de insolvență în momentul tranzacției sau tranzacția a contribuit la insolvența debitorului; dacă tranzacția se referă la o donație, o altă condiție necesară este aceea că debitorul era îndatorat excesiv sau a devenit îndatorat excesiv în urma tranzacției;

cealaltă parte la tranzacție era, sau ar fi trebuit să fie, conștientă că debitorul era în stare de insolvență/îndatorat excesiv sau de efectele tranzacției asupra situației financiare a debitorului, precum și de alți factori care fac inadecvată tranzacția.

În cazul în care cealaltă parte la tranzacție era o rudă apropiată a debitorului, se consideră că persoana în cauză avea cunoștință de factorii menționați mai sus, cu excepția cazului în care aceasta poate dovedi că a acționat cu bună credință. În cazul în care o tranzacție a fost încheiată cu mai mult de cinci ani înainte de deschiderea procedurii de insolvență, aceasta nu poate fi anulată decât dacă o rudă apropiată a debitorului a fost parte la tranzacție.

Rambursările unor datorii efectuate cu mai mult de trei luni înaintea datei de depunere a cererii de deschidere a unei proceduri de insolvență pot fi anulate în cazul în care rambursarea a fost realizată prematur, prin metode de plată neobișnuite sau dacă suma rambursată a fost considerată importantă, având în vedere fondurile de lichidare. Cu toate acestea, rambursările nu pot fi anulate dacă sunt considerate obișnuite, având în vedere circumstanțele. Plățile recuperate prin intermediul unui sechestru pot fi anulate, de asemenea, cu condiția ca punerea sub sechestru să fi fost făcută cu mai mult de trei luni înainte de termenul-limită. Termenul-limită impus este mai lung pentru rudele apropiate ale debitorului. Plata poate fi anulată inclusiv dacă creditorul a acționat cu bună credință.

Există, de asemenea, dispoziții distincte care reglementează anularea, donațiile, împărțirea bunurilor, achitățile și garanțiile, printre altele.

Ultima actualizare: 03/02/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.